

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114227697
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5114227697.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 240 997, proti žalovanému: E. E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. A. XXXX/XX, H. I. J., o zaplatenie 20.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/390/2014-341 zo dňa 26.8.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobca má právo na náhradu dôvodne vynaložených trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi istinu 20.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 8.6.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav. Z predloženej zmluvy o pôžičke zo dňa 20.10.2011 mal preukázané, že sporové strany uzatvorili zmluvu o zapožičaní 20.000 eur (ďalej aj len „zmluva/zmluva o pôžičke“). V tejto zmluve bolo uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že pôžička sa poskytuje bezúčelne. Okrem toho si dohodli aj úrok z omeškania. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Finančná hotovosť bola poskytnutá žalovanému pri podpise tejto zmluvy. Pri podpise zmluvy boli prítomné aj zúčastnené strany K. C. a L. J. M.. Ďalej mal preukázané, že okrem zmluvy o pôžičke dňa 20.10.2011 podpísal žalovaný aj uznanie dlhu a vlastnú zmenku pre žalobcu. Z pripojených SMS správ, ktoré produkoval žalobca, mal súd zistené, že dňa 20.6.2013 žalobca kontaktoval prostredníctvom SMS správy žalovaného a vyzval ho, aby mu finančné prostriedky vrátil do konca júna 2013. Tomu zodpovedajú aj ďalšie správy zo dňa 13.6.2013, kedy ho vyzýval žalobca na splatenie dlhu, ako aj SMS správa zo dňa 6.6.2013 s tou istou žiadosťou na splatenie dlhu. Tomu napovedajú následne aj ďalšie správy zo dňa 3.7.2013 a 5.7.2014, kedy opätovne žalobca vyzýva žalovaného k úhrade dlžnej čiastky. Poukázal na zápisnice o konfrontácii medzi sporovými stranami, ktoré boli uskutočnené v rámci trestného stíhania OR PZ Martin, a na ktoré odkazoval žalovaný. Súd prvej inštancie uviedol, že z podnikateľského účtu zo dňa 31.3.2012 vyplýva, že na účet spoločnosti GAL CONSULTING s.r.o., bola vložená suma 20.000 eur, a to dňa 21.3.2012 od K. C. - manželky žalobcu. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie uzavrel ako nesporné, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke, ako aj odovzdaniu peňazí. Ďalej mal za to, že z pripojených SMS správ nepriamo vyplýva, že žalovaný žiadnym spôsobom nespochybňoval svoj dlh voči žalobcovi. Navyše svoj záväzok, okrem zmluvy o pôžičke, potvrdil aj vlastnou zmenkou a uznaním dlhu. Žalovaný sa však bránil tým, že peniaze vrátil v hotovosti žalobcovi v priestoroch svojej kancelárie, kedy mu

ich dal priamo do rúk, a to v marci 2011. Peniaze mu vrátil bez dokladu o vrátení pôžičky, resp. bez príjmového dokladu. Uvedené posúdil súd prvej inštancie ako účelovú obranu žalovaného. Poukázal na to, že žalobca urobil pri pôžičke finančných prostriedkov rôzne opatrenia. Okrem písomnej zmluvy o pôžičke si dal vypracovať aj zmenku a zároveň aj dohodu o uznaní dluhu. Žalovaný uvádzal, že si chceli ponechať firmu SATES MORAVA, pričom sa dohodli tak, že údajne žalovaný vloží autá a majetok v hodnote zhruba 75.000 eur a žalobca prišiel s tým, že on vloží tých 20.000 eur, ktoré mu údajne vrátil žalovaný. Tomuto má nasvedčovať aj výpis z účtu N. O., kde manželka žalobcu vložila na účet firmy presne 20.000 eur. Súd prvej inštancie mal za to, že čo sa týka záväzkov spoločnosti SATES MORAVA voči spoločnosti Real - Stav, tak v spoločnosti SATES MORAVA žalobca nemá postavenie ani spoločníka a ani konateľa. Podľa súdu prvej inštancie je to obchodnoprávny vzťah medzi úplne inými subjektmi ako medzi žalobcom a žalovaným, takže listinný dôkaz nemôže preukázať splnenie záväzku medzi fyzickými osobami. K tvrdeniu žalovaného, že spomínaných 20.000 eur malo byť, ako vrátenie pôžičky spoločníka, uviedol, že žalobca nikdy nebol spoločníkom v spoločnosti Real - Stav a nikdy nemali spolu žiadne spoločnosti, na základe ktorých by mal mať žalobca postavenie spoločníka, ktorá by bola personálne prepojená s osobou žalovaného. Uvedené skutočnosti posúdil ako účelové argumenty žalovanému. Mal za nepochybné, že žalovaný nebol nikdy konateľom ani v spoločnosti GAL CONSULTING, teda nemôže vedieť ani spôsob, ako bolo vedené účtovníctvo v tejto spoločnosti. Jedná sa o výpis z N. O., kde mala manželka žalobcu vložiť na účet spoločnosti GAL CONSULTING sumu 20.000 eur. Uzatvoril, že obrana žalovaného o tom, že vrátil finančné prostriedky žalobcovi, je účelová. Suma 20.000 eur je značný obnos finančných prostriedkov. Pripustil, že sporové strany boli v minulosti dobrí priatelia, tak nie je možné, aby žalovaný vrátil takúto vysokú hotovosť žalobcovi bez toho, aby si dal vrátenie finančných prostriedkov potvrdiť. Pokým predkladal súdu výpis z účtu spoločnosti GAL CONSULTING, označil ako zarážajúce, akým spôsobom sa k týmto účtovným transakciám žalovaný dostal, keď nebol spoločníkom ani konateľom v spoločnosti GAL CONSULTING. Len jednostranne vytrhol kontext z výpisu účtu - sumu 20.000 eur, ktorú mala vložiť na účet manželka žalobcu tvrdiac, že to boli jeho finančné prostriedky, ktoré odovzdal v hotovosti žalobcovi. Posúdil ako nelogické, že pokým by žalobca obdržal vrátenie finančných prostriedkov, aby sa opätovne obrátil na súd žalobou o zaplatenie tejto pôžičky. V rozhodujúcom čase boli sporové strany dobrými priateľmi. Vyslovil záver, že pokým by finančné prostriedky žalobca obdržal, určite by to neriešil takým spôsobom, že by sa obrátil s pomocou na súd. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu. Úroky z omeškania priznal žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka z dlžnej sumy od 8.6.2013 do zaplatenia, nakoľko žalobca prvý krát vyzval žalovaného na plnenie SMS správou zo dňa 6.6.2013, teda žalobca sám vyvolal splatnosť a dlžník mal na splnenie jednodňovú lehotu po vyzvaní. Dlžník mal tak veriteľovi splatiť jeho pohľadávku dňa 7.6.2013, a teda dňa 8.6.2013 bol dlžník v omeškani s plnením dluhu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“) tak, že ich náhradu priznal v celom rozsahu úspešnému žalobcovi.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalobu zamietne, prípadne rozsudok zrušíť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie, voči ktorému smeruje odvolanie, je nesprávny, nedostatočný, nepreskúmateľný a v rozpore so skutkovým stavom veci, ktorý nebol v konaní pred súdom preukázaný v rozsahu, ako je uvedené v odôvodnení rozsudku. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca pracoval ako výkonný riaditeľ oprávnený jednáť vo veciach zmluvných aj technických v spoločnosti SATES MORAVA, spol. s r.o., org. zložka, ktorá bola v obchodných vzťahoch s firmami žalovaného, pričom táto skutočnosť bola preukázaná zmluvami o dielo kde vystupoval žalobca ako oprávnená osoba konať v mene firmy SATES MORAVA na viacerých stavbách kde spoločnosti žalovaného vykonávali práce pre firmu žalobcu, ktorá nezaplatila svoje splatné záväzky včas a riadne. Žalovaný namietal závery súdu prvej inštancie uvedené v ods. 17. odôvodnenia, keď podľa jeho názoru opomenul fakt, že žalobca bol oprávnený jednáť najmä vo veciach zmluvných v mene spoločnosti SATES MORAVA a priamo zodpovedal za vznik jej záväzkov, ktoré osobne uzatváral v jej mene so spoločnosťami žalovaného. Z dôvodu neuhrádzanie záväzkov spoločnosťou SATES MORAVA poskytol

žalobca žalovanému pôžičku vo výške 20.000,- eur. Uvedené podľa žalovaného svedčí o príčinnej súvislosti medzi firmami žalobcu a žalovaného a poskytnutím pôžičky 20.000,- eur.

Žalovaný ďalej namietal, že napriek predloženej zápisnici o konfrontácii vykonanej políciou súd tieto dôkazy neposudzoval, v bode č. 12. a 13. odôvodnenia síce konštatoval ich existenciu avšak bez ich vyhodnotenia. V bode č. 18. a 19. odôvodnenia súd prvej inštancie bezdôvodne spochybnil dôkazy o účtovníctve s odôvodnením, že je podľa súdu zarážajúce akým spôsobom som sa ako žalovaný dostal k účtovným transakciám firmy GAL CONSULTING bez toho, aby sa zaoberal obsahom týchto dôkazov, ktoré sú v príčinnej súvislosti k meritu veci. V čase vydania rozsudku mal súd k dispozícii celý súbor dôkazov vykonaných Políciou a rovnako mal aj vedomosť, že uvedené dôkazy mu ako poškodenej strane boli umožnené získať na polícii v Martine po nahliadnutí do spisu.

Podľa žalovaného žalobca A. C. začal nepravdivo tvrdiť, že suma 20.000,- EUR, ktorú jeho manželka K. C. vložila dňa 21.03.2012 na účet spoločnosti GAL CONSULTING s.r.o. pochádza so sumy 60.000,- EUR, ktorú dňa 25.02.2011 vybral zo svojho súkromného účtu, toto tvrdenie žalobcu je nepravdivé a matematicky ani časovo nezodpovedá skutočnosti. Mal za to, že z obsahu zápisnice o konfrontácii na polícii v Martine vyplýva a sám žalobca to potvrdzuje, že v období od 25.02.2011 do apríla 2012 nadobudol dve motorové vozidlá jedno zn. AUDI S8 za 15.000,- EUR a jedno úplne nové zn. BMW 535 v spoločnosti Ing. Detka MD Bavaria s.r.o. za cenu 60-70 tis EUR, pritom žalovanému z nich požičal 20 tis. EUR a ešte 20 tis. EUR z nich údajne dal na účet GAL CONSUTLING. Týmto je podľa žalovaného preukázané, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení o pôvode vložených peňazí do firmy GAL CONSULTING.

Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie účelovo spochybnil ním predložené dôkazy, neskúmal odkiaľ žalobca zobral suma 20.000 Eur, ktoré jeho manželka vložila na účet firmy GAL CONSULTING, keďže políciou bolo dokázané, že nešlo o jeho rodinné peniaze ako klamlivo tvrdil, čím došlo k podstatnej chybe v konaní, na základe ktorej bol porušený zákon v jeho neprospech. Poukázal na vykonanú konfrontáciu medzi žalovaným E. F. a manželkou žalobcu p. K. C.. Podľa žalovaného skutočnosť, že peniaze, ktoré p. C. vložila dňa 21.03.2012 na účet spoločnosti GAL CONSULTING nepochádzajú z ich rodinných peňazí potvrdzuje svojou odpoveďou na str. 3 zápisnice na otázku E. F. cit.: „Odkiaľ tieto peniaze konkrétne pochádzali ja uviesť neviem, na to sa treba spýtať môjho manžela, ja som túto skutočnosť nezisťovala.“ Pritom na otázku, či má prehľad o manželových financiách uviedla, že „Áno“. Z výpovede manželky žalobcu je preukázané, že sumu 20.000,- EUR, ktoré vložila na účet spoločnosti GAL CONSULTING jednoznačne nepochádzala z ich rodinných peňazí, ktoré si dňa 25.02.2011 vybral jej manžel zo súkromného účtu vo výške 60.000,- EUR, ale išlo o peniaze z vrátenej pôžičky. Týmto je preukázané, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení o pôvode vložených sumy 20 tis. EUR. Žalovaný mal za to, že listinnými dôkazmi o výbere a vklade je preukázané, že žalovaný E. F. dňa 19.03.2012 vybral sumu 20.000,- EUR z firmy Real - Stav Slovakia, túto následne odovzdal v hotovosti žalobcovi A. C., tento uvedenú sumu v hotovosti odovzdal manželke p. K. C. a ona uvedenú sumu v hotovosti dňa 21.03.2012 vložila na účet spoločnosti GAL CONSULTING. Z časovej osi týchto udalostí a najmä zo zápisníc z konfrontácií je preukázané, že vložená suma nepochádzala zo súkromných prostriedkov žalobcu ako klamlivo tvrdil, ale že boli vložené peniaze z vrátenej pôžičky. Motívom vkladu bolo, že žalobca v danej dobe navrhol žalovanému vzhľadom na nehody v spoločnosti SATES MORAVA vytvorenie spoločnej firmy, za týmto účelom zaobstaral kúpu spoločnosti GAL CONSULTING s.r.o., pričom v čase vkladu 20 tis. EUR bol žalobca jediný konateľ a spoločník od 21.12.2011. Žalovaný následne po vzájomnej dohode o spoločnom podnikaní v období od 15.02.2012 do 31.05.2012 vložil do uvedenej firmy autá a techniku v celkovej hodnote 74.235,45 EUR na základe osobnej dôvery voči žalobcovi. Žalovaný namietal zmätočnosť záverov súdu prvej inštancie uvedených v odôvodnení ods. 16. vo vzťahu k ponechaniu podielov v spoločnosti SATES MORAVA.

Žalovaný poukázal na závery vyšetrovania polície Martin a Okresnej prokuratúry Žilina, ktoré dospeli k záveru, že z pokladničnej knihy spoločnosti REAL STAV a výpisu z účtu GAL CONSULTING vyplýva, že dňa 19.03.2012 bola vybratá z pokladne REAL STAV suma 20.000,- EUR a dňa 21.03.2012 bola na účet GAL CONSULTING vložená čiastka takej istej výške, teda vo výške 20.000,- EUR ako vklad spoločníka. Uvedené listinné dôkazy, vzhľadom na ich časovú súvislosť podporujú tvrdenia E. F. o vrátení sumy 20.000,- EUR A. C., ktorý ich mal následne použiť ako vklad do spoločnosti, v ktorej v danom čase bol jediným spoločníkom a konateľom. V tejto súvislosti potom tvrdenie A. C. o tom, že suma 20.000,- EUR, ktorá bola dňa 21.03.2012 vložená na účet spol. GAL CONSULTING s.r.o. pochádza z finančných prostriedkov, ktoré si mal vybrať zo svojho osobného účtu ešte vo februári 2011 vyznieva nepresvedčivo, naviac, keď v apríli 2012 za sumu 60-70.000,- EUR nadobudol OMV zn. BMW. Podľa žalovaného je právoplatným rozhodnutím OČTK dokázané, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení o nevrátení pôžičky a o pôvode peňazí vložených na účet jeho vlastnej firmy GAL CONSULTING. Žalovaný

namietať, že súd pri svojom rozhodovaní nezaujímal tieto listinné dôkazy a z nich vyplývajúce meritórne závery vyšetrovateľa PZ a dozorujúcej prokurátorky, v odôvodnení rozsudku sa nijako týmito zisteniami OČTK súd prvej inštancie nezaoberal. Podľa žalovaného ide o relevantné závery, ktoré zásadným spôsobom spochybnili a vyvrátili tvrdenie žalobcu, že som mu peniaze nevrátil. Ich odignorovanie zo strany súdu malo podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej v môj neprospech.

Žalovaný namietať, že v ods. 18. odôvodnenia zmätočne uvádza, že žalobca nebol nikdy spoločníkom spoločnosti Real - Stav a nikdy nemal so žalobcom spolu žiadne spoločnosti, pričom z obsahu spisu a mojich výpovedí to vôbec nevyplývalo. Žalovaný nesúhlasil so spochybňovaním predložených účtovných dokladov.

Žalovaný rozporoval závery súdu prvej inštancie v ods. 19. odôvodnenia, že ak nemá potvrdenie o vrátení, tak peniaze nevrátil, ako aj závery o tom, že žalobca ak by mal vrátenú sumu prostriedkov, na súd by sa neobrátil.

Ďalej žalovaný namietať, že súd prvej inštancie v jeho neprospech použil aj SMS správy predložené žalobcom, ktoré však boli neúplné a vytrhnuté z kontextu SMS správ ako dôkaz výzvy na zaplatenie údajne nevrátenej pôžičky V zápisnici z konfrontácie je zapísané moje vyjadrenie, že A. C. sa ma snažil vydierať hrozbami a následným podaním trestného oznámenia po odmietnutí vyplatiť provízie za zákazky, aká bola aj v obci Závod, kde bola generálnym dodávateľom spoločnosť BCI, a.s. (v mene ktorej vystupoval žalobca), ktorá zase za prevedené práce subdodávateľom, t.j. aj firmám žalovaného nezaplatila. Žalovaný súdu predložil celkom 22 odoslaných SMS správ aj s úplným obsahom, ktorými práve on A. C. opakovane žiadal o stretnutia, ktorým sa ale vyhol. Dňa 19.03.2014 som A. C. oznámil definitívne odmietnutie požadovanej provízie zo zákazky v obci P., ktorá sa realizovala v roku 2013, cestou SMS mu píšem cit.: „Dostal som sa snažil veriť Nároky na x tisíce pre darebákov neviem pochopiť. A ani nechcem“. A. C. sa však osobnému stretnutiu ako to vyplýva z SMS správ vyhol a dlhy za práce ostali opätovne nezaplatené. Žalovaný namietať, že súd prvej inštancie nevyhodnotil ním predložené SMS.

Následkom odmietnutia zaplatiť províziu bola podaná žaloba na úhradu splatenej pôžičky 20.000 EUR zo strany A. C. a podané trestné oznámenie napriek vedomiu, že pôžička bola splatená a žalobca svoje tvrdenia oprel výhradne iba o to, keď som mu peniaze vrátil bez vyžiadania si 3-och listín o pôžičke. Poukázal na časovú os a vzájomnú príčinnú súvislosť týchto udalostí.

Žalovaný ďalej poukázal na konanie žalobcu v spoločnosti BCI, a.s., ktoré podľa jeho názoru preukazuje nedôveryhodnosť žalobcu, ktorý pozmeňoval dôležité listiny.

Žalovaný mal za to, že predloženými dôkazmi preukázal vrátenie pôžičky, ktorá bola následne vložená ako vklad do spoločnosti GAL CONSULTING, pričom žalobca podľa jeho názoru neuniesol dôkazné bremeno ohľadne nevrátenia poskytnutej pôžičky. Podľa žalovaného vyšetrovaním polície bolo preukázané, že žalobca klamal a je nedôveryhodný.

Podľa žalobcu súd prvej inštancie neodôvodnil nevykonanie ním navrhnutých dôkazov a postupom súdu prvej inštancie bolo vydané arbitrárne rozhodnutie, ktoré nemá oporu v zistenom skutkovom stave.

Žalovaný poukázal na právne závery vyslovené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/125/2018 zo dňa 26.03.2019, sp.zn. 7Cdo/1/2018 zo dňa 21.03.2018, sp.zn. 1Obdo/61/2017 zo dňa 20.03.2018.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Ďalej uviedol, že nemal v spoločnosti SATES MORAVA, spol. s r.o. postavenie ani spoločníka ani konateľa, a teda tento obchodnoprávny vzťah medzi spoločnosťami SATES MORAVA, spol. s r.o. a Real – Stav s.r.o. je obchodnoprávnym vzťahom medzi úplne inými subjektami ako medzi žalobcom a žalovaným, preto tvrdenia a listiny predkladané žalovaným nie sú reálne schopné preukázať, že k splneniu záväzku z jeho strany došlo. Žalobca uviedol, že namiesto toho, aby žalovaný predložil akýkoľvek relevantný dôkaz preukazujúci, že mu vrátil 20.000 eur, spochybňuje tvrdenia žalobcu, o tom prečo jeho manželka vložila v roku 2012 na účet spoločnosti GAL CONSULTING s.r.o. sumu 20.000 eur, o čom žalovaný predložil súdu výpis z účtu. Podľa žalobcu uvedené preukazuje, že ide o účelové konanie žalovaného, čo je zrejme aj z sms správ z roku 2013 (teda rok po tom ako malo údajne dôjsť k vráteniu požičaných peňažných prostriedkov), kedy žalobca vyzval žalovaného, aby mu peňažné prostriedky vrátil do konca júna 2013, pričom následne ho žalobca vyzýval ešte niekoľkokrát, avšak zo žiadnej sms správy medzi žalobcom a žalovaným nevyplýva, že by žalovaný tvrdil vrátenie pôžičky, ktorá je predmetom tohto sporu. Podľa žalobcu žalovaný do súčasnosti nijakým spôsobom nepreukázal, že v hotovosti odovzdal peniaze žalobcovi a ten ich následne odovzdal svojej manželke, taktiež v hotovosti. Hoci žalovaný znázorňuje v akom slede udalostí prebiehalo údajné vrátenie požičaných peňazí a z akého dôvodu k ich vráteniu došlo, tieto svoje tvrdenia nepodložil

žiadnymi relevantnými dôkazmi, a jeho tvrdenia ostali teda len v rovine nepreukázaných tvrdení. V tomto smere preto žalovaný opätovne neunesol dôkazné bremeno. Nemožno prisvedčiť tvrdeniam žalovaného, že súd si mal zadovážiť dôkazy, na ktoré poukazuje v odvolaní, pretože súd nemá prečo suplovať procesnú aktivitu žalovaného a ani z listinných dôkazov dedukovať, žalovaný musí v rámci svojej obrany sám vyvíjať takú dôkaznú produktivitu, ktorá jednoznačne a spoľahlivo preukáže ním tvrdené skutočnosti.

K námietkam žalovaného o záveroch orgánov činných v trestnom konaní uviedol, že vyšetrovateľ PZ v Martine či dozorujúca prokurátorka nevysslovili názor, že pôžička vrátená bola, a teda že tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde. Vyšetrovateľ, ako aj dozorujúca prokurátorka vychádzala len z tvrdení žalovaného, ktorý tvrdil, že peňažné prostriedky vrátil v hotovosti, tieto boli následne predané v hotovosti žalobcovej manželke atď., avšak tento sled udalostí nie je podložený žiadnymi dôkazmi. Záverom vyšetrovateľa, ako aj dozorujúcej prokurátorky však nebolo to, že peňažné prostriedky boli jednoznačne vrátené tak, ako konštatuje žalovaný, a teda že žalobca klame. V danom momente dozorujúca prokurátorka rozhodovala o sťažnosti žalovaného, v rámci rozhodovania ktorého sa dokazovanie nevykonáva, pričom dokazovanie v trestnom konaní a dokazovanie v sporovom konaní je postavené na úplne iných princípoch a právnych predpisoch a preukazuje sa dokazovaním úplne iný status (v rámci trestného konania splnenie podmienok trestnoprávnej zodpovednosti a v rámci sporového konania sa posudzuje existencia žalovaných nárokov). Tvrdenia žalovaného o vrátení peňažných prostriedkov žalobcovi v hotovosti nemajú oporu v žiadnych dôkazoch, k zániku dlhu dôjde jeho splnením, a dôkazné bremeno o splnení dlhu je na dlžníkovi. Ak žalovaný odkazoval na existenciu dohody, podľa ktorej boli peniaze vložené na účet firmy plánovanej spoločnosti firmy GAL CONSULTING, a teda stratilo zmysel pýtať si potvrdenie o vrátení požičaných peňažných prostriedkov, bolo na žalovanom, aby znenie tejto dohody, resp. samotnú dohodu predložil, a tak preukázal splnenie svojho záväzku voči žalobcovi, avšak žiadnu takúto dohodu neoznačil, nešpecifikoval, kedy a medzi kým mala byť „dohoda“ uzavretá a s akým obsahom – dohoda je dvojstranný právny úkon, v danom prípade prejav vôle druhej zmluvnej strany absentuje a nebol žalovaným ani preukázaný.

K námietkam žalovaného o sms komunikácii uviedol, že žalovaný sa pokúša umelo navodiť ďalšie situácie, ktoré vyznievajú v neprospech žalobcu, pri ktorých malo dôjsť k vydieraniu žalovaného zo strany žalobcu po tom, ako mu odmietol vyplatiť provízie za zákazky, pričom tieto tvrdenia podporuje svojimi tvrdeniami v zápisnici o konfrontácii. Žalovaný si však neuvedomuje, že to čo tvrdí, musí náležite preukázať, nestačí len odkazovať na jeho skoršiu výpoveď. Z sms správ je zrejmé, že v roku 2013 ho žalobca požiadal o to, aby mu požičané peňažné prostriedky vrátil, žalovaný sa však snaží opätovne obviňovať žalobcu, že tak urobil pre to, lebo mu žalovaný nevyplatil provízie za zákazky, pričom k odmietnutiu vyplatiť provízie žalobcovi malo dôjsť prostredníctvom sms správy žalovaného o odmietnutí vyplatenia provízie. Z tejto sms správy však nevyplýva, že by odmietol vyplatiť províziu žalobcovi, resp. že by medzi žalobcom a žalovaným vôbec prebehla nejaká komunikácia o províziách, resp. že by o ne žiadal sám žalobca.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu zotrval na dôvodoch uvedených v odvolaní. Poukázal na to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí vo veci nevyhodnotením predložených dôkazov pochybil tým, že sa nimi nezaoberal, nevykonával ich a nevyhodnotil ich správne, následkom čoho nesprávne právne posúdil spor a z toho dôvodu je potrebné nápravu učiniť cestou odvolacieho súdu. Podľa žalovaného súd prvej inštancie bez akéhokoľvek právneho základu si osvojil klamlivé tvrdenia právnej zástupkyne žalobcu, vyjadrenia žalovaného na pojednávaní a písomne predložené dôkazy odignoroval a dokonca žalovaného zosmiešňoval na pojednávaní smerom k predloženým dôkazom a jeho právnomu vedomiu. Súd sa bezdôvodne nezaoberal tvrdeniami ani listinnými dôkazmi predloženými žalovaným písomne súdu, ani sa nezaoberal a neskúmal odkiaľ žalobca resp. jeho manželka prišla k sume 20 tis. eur, ktorá bola vložená na účet spoločnej firmy žalobcu a žalovaného GAL CONSULTING ak polícia preukázala, že pôvod peňazí nepochádza z ich súkromných peňazí ako žalobca klamlivo tvrdil, manželka žalobcu to aj priznala v konfrontácii na polícii. Ďalej namietal, že súd sa nezaoberal konaním právnej zástupkyne žalobcu, a ňou predkladanými listinami, ktoré označil za nepravé. Ďalej žalovaný namietal konanie súdu prvej inštancie pred vydaním vo veci prvého rozsudku, ako aj napadnutého rozsudku. Mal za to, že svojvoľným uplatňovaním práva ho ako žalovaného znovu poškodil tým, že odignoroval písomne predložené dôkazy spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom tak ako to podrobne rozpísal v podanom odvolaní voči rozsudku. Znovu došlo k neštandardnej komunikácii a vzájomnej súčinnosti medzi právnu zástupkyňou žalobcu a súdom v jeho neprospech a na jeho úkor a škodu.

5. Žalobca v duplike k replike žalobcu opätovne žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žalobca uviedol, že hoci žalovaný i namieta nesprávnosť rozsudku, jeho nedostatočnosť, či nepreskúmateľnosť, tak nepredložil žiadne konkrétne dôkazy a argumenty, a preto tieto argumenty ostali len v rovine tvrdení. K námietke žalovaného, že ho súd zosmiešňoval, uviedol, že uvedené mal namietať ihneď. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými predloženými dôkazmi, pričom žalovaný nepreukázal, že by vrátil požičanú sumu. Poukázal na to, že ak by žalovaný vrátil sumu v roku 2011, nevysvetlil, prečo by ho žalobca vyzýval na vrátenie dlžnej sumy v roku 2013 a 2014. Žalobca sa dištancoval od akýchkoľvek špekulácií, ktoré uvádzal žalovaný o vzájomnej súčinnosti žalobcu, právnej zástupkyne žalobcu a súdu. Uviedol, že žalovaný si musí uvedomiť, že nie je dôležité len tvrdiť, ale aj tieto tvrdenia preukázať, čo však žalovaný nevykonával.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k replike žalobcu zotrval na skutočnostiach uvedených v odvolaní a vyjadrení.

7. Žalobca ďalšie písomné vyjadrenie nepodal.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec prejednal v medziach odvolania žalobcu (§ 380 ods.1 CSP), v rozsahu určenom ustanovením § 379 CSP a nariadil vo veci pojednávanie podľa § 385 ods.1 CSP za použitia § 177 ods. 1 CSP a po zopakovaní a doplnení dokazovania dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pričom posúdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne s poukazom na nasledovné.

9. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

10. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

11. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na konštatovaní, že v konaní mal nesporne preukázané poskytnutie pôžičky, avšak nie jej vrátenie. Obranu žalovaného o vrátení pôžičky v hotovosti v marci 2012 a jej vklade do spoločnosti GAL CONSULTING manželkou žalobcu, posúdil ako účelovú.

12. Odvolací súd konštatuje, že v súlade so záverom súdu prvej inštancie má za to, že v konaní bolo nesporné poskytnutie pôžičky žalobcom žalovanému vo výške 20.000,- eur.

13. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní založil svoju obranu na tom, že dlh splatil, a to v marci 2012, kedy vybral peniaze zo spoločnosti dňa 19.03.2012 a tieto odovzdal žalobcovi, ktorý ich následne dal manželke a tá ich vložila dňa 21.03.2012 na účet spoločnosti GAL CONSULTING. Uvedené skutočnosti podľa žalovaného preukazovali konfrontácie z trestného konania, rozhodnutia o zastavení trestného stíhania a predložený účtovný doklad a výpis z účtu.

14. Vo veci bolo nariadené pojednávanie a zopakované (doplnené) dokazovanie z dôvodu nesprávneho skutkového záveru súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný nebol nikdy konateľom spoločnosti GAL CONSULTING, nakoľko z výpisu z obchodného registra (č.l. 276 spisu) vyplýva, že žalovaný bol konateľom tejto spoločnosti od 15.08.2015. Ďalej odvolací súd vec pojednával z dôvodu, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s dôkazmi predloženými žalovaným (SMS správy, rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, zápisnice o konfrontácii svedkov), hoc jeho skutkové závery o nevrátení pôžičky žalovaným boli správne. Odvolací súd zopakoval dokazovanie z dôvodu ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby ochrana práv bola spravodlivá a účinná s cieľom naplnenia princípu právnej istoty.

15. Odvolací súd poznamenáva, že vo veci nenechal právne posúdenie, nakoľko vec posúdil podľa § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, ako súd prvej inštancie.

16. Odvolací súd úvodom konštatuje, že je zásadný rozdiel medzi konaním orgánov činných v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) pred podaním obžaloby na súd podľa Trestného poriadku a civilným sporovým konaním podľa Civilného sporového poriadku. Trestné konanie pred podaním obžaloby možno charakterizovať ako zákonom stanovený a určený postup OČTK, pri rešpektovaní základných

práv a slobôd, ktorého hlavným cieľom je zistenie a objasnenie skutočností o trestnom čine - osoba páchatela, znaky trestného činu (t.j. zistenie, či vôbec ide o trestný čin, prípadne iný správny delikt či priestupok), tiež posúdenie otázky pohnútok, motívu páchatela. Odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na uznesenie NS SR z 25.11.2010, sp.zn. 5To 20/2010 a v ňom vyslovený právny názor, že: „Nie je povinnosťou obvineného (prípadne obžalovaného) dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Netreba zabúdať, že obžalovanému v prípade uznania viny hrozí pomerne vysoký trest odňatia slobody. Preto je nevyhnutné, aby jeho vina bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok“. Z uvedeného plynie, že OČTK v zásade môžu sťahovať (obviniť) určitú osobu zo spáchania trestného činu len, ak majú preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok. Znaky skutkovej podstaty trestného činu sú: objekt trestného činu, objektívna stránka trestného činu, páchatel trestného činu, subjektívna stránka trestného činu. Všetky tieto štyri skupiny znakov tvoria jeden celok, sú v skutkovej podstate trestného činu obligatórne a OČTK sú povinné ich zistiť. Ak niektorá z nich chýba, trestné stíhanie nemôže pokračovať.

17. Na rozdiel od uvedeného postupu OČTK v trestnom konaní, civilné sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou. Odvolací súd poukazuje na právny názor vyslovený v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 24/2019 z 9. júna 2020, podľa ktorého: „Civilné sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti), teda procesných následkov toho, ako keby bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo.“ Uvedený právny názor znamená, že ten kto v konaní tvrdí určitú skutočnosť, je ju povinný aj preukázať. V prípade, ak sa mu nepodarí preukázať tvrdenú skutočnosť neunesie svoje dôkazné bremeno. Ďalej pri dokazovaní platí (z pravidla), že každý preukazuje iba svoje vlastné skutkové tvrdenia, pričom od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť – niečo čo sa nestalo, čo neexistuje), nakoľko preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné.

18. Odvolací súd konštatuje, že od žalobcu nemožno požadovať, aby preukazoval, že mu žalovaný ešte nevrátil požičané peniaze. V takomto alebo podobnom prípade je na žalovanom, aby tvrdil a preukazoval, že pôžičku už vrátil a teda dôkazné bremeno zaťažuje žalovaného, ktorý ak chce byť úspešný v spore musí uniesť tvrdenie, že dlh zaplatil. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 13/2009 zo dňa 24.02.2010 v ktorom bol riešený obdobný prípad, a podľa ktorého: „Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúcí charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Napríklad od žalobcu nemožno požadovať, aby preukazoval, že mu žalovaný ešte nevrátil požičané peniaze“. Odvolací súd sa s citovaným právnym názorom plne stotožňuje a vychádza z neho aj pri posudzovaní prejednávanej veci.

19. Na základe skutočností uvedených v ods. 17. a 18. tohto odôvodnenia je potrebné konštatovať, že bolo na žalovanom v tomto konaní, aby preukázal, že pôžičku žalobcovi splatil. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný nevrátil pôžičku žalobcovi, čo plynie z obsahu odôvodnenia. Odvolací súd tento skutkový a právny záver posúdil ako vecne správny.

20. K jednotlivým odvolacím námietkam uvádza odvolací súd nasledovné. Vzťah žalobcu ako zástupcu spoločnosti SATES MORAVA a spoločnosti žalovaného je pre posúdenie veci bezpredmetný, nakoľko tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie, keď uviedol, že ide o obchodnoprávny vzťah medzi

úplne inými subjektmi ako medzi žalobcom a žalovaným, pričom tento dôkaz nemôže preukázať splnenie dlhu. Odvolací súd dopĺňa, že z obsahu spisu aj vyjadrení je preukázaný vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý existoval dávno pred poskytnutím pôžičky, uvedené však nemôže preukázať splatenie dlhu. Samotná pôžička v sume 20.000,- eur dokazuje vzťah strán sporu, nakoľko v čase poskytnutia išlo o vyššiu sumu, pričom pôžička nebola zabezpečená relevantným spôsobom (záložné právo, zabezpečovací prevod práva) a bola bezúročná. Žalovaný si od žalobcu požičal sumu 20.000,- eur, pričom okolnosti vzniku pôžičky nie sú pre posúdenie veci podstatné, nakoľko nemôžu osvedčiť jej vrátenie. Žalovaným tvrdená príčinná súvislosť medzi firmami a stranami sporu nemôže viesť k záveru o splatení pôžičky, bez riadneho dôkazu o splatení. Ani skutočnosť, že zmluva bola vyhotovená len ako jeden originál nesvedčí o akýchkoľvek negatívnych úmysloch zo strany žalobcu, tak ako to naznačoval žalovaný v bode 2 odvolania s poukazom na konfrontáciu v trestnom konaní. Je prirodzené s ohľadom na právnu opatrnosť, aby ten kto poskytne pôžičku v sume 20.000,- eur mal o takomto právnom úkone písomný doklad. Rovnako tak je prirodzené a správne, aby ten kto takúto pôžičku vracia, žiadal doklad potvrdzujúci jej splatenie.

21. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami a dôkazmi ním predloženými, odvolací súd v súlade s § 387 ods. 3 CSP uvádza, že ani rozhodnutia a dôkazy predložené z trestného konania, resp. účtovné doklady nie sú spôsobilé privodiť žalovanému v konaní úspech. Tvrdenia žalovaného o nepravdivosti tvrdení žalobcu vo vzťahu k výberu prostriedkov z účtu a ich použitia nepreukazujú úhradu žalovanej pohľadávky, a to ani vo vzájomnej súvislosti s dokladom predloženým žalovaným o výbere prostriedkov z pokladne svojej spoločnosti a tvrdením o ich odovzdaní žalobcovi a následnom vklade týchto prostriedkov manželkou žalobcu na účet spoločnosti GAL CONSULTING. Žalovaný tvrdil zložitú konštrukciu, ktorou chcel preukázať splnenie svojho záväzku majúc za to, že žalobca nepreukáže, odkiaľ mal prostriedky na zaplatenie dvoch motorových vozidiel v hodnote 15.000,- eur, 60.000,- eur až 70.000,- eur, vkladu na účet v sume 20.000,- eur a pôžičky v sume 20.000,- eur. Súčasne s prihliadnutím na svedeckú výpoveď manželky žalobcu v trestnom konaní, ktorá podľa jeho názoru, svedčí o tom, že nemohli mať prostriedky v danej výške. Odvolací súd konštatuje, že manželka žalobcu neuviedla žalovaným tvrdenú skutočnosť, že peniaze nepoužili z rodinných prostriedkov, ale že ich má od manžela a je potrebné sa spýtať jeho. Ani odpoveď manželky žalobcu, že má prehľad o rodinných financiách nemožno vyložiť tak, že peniaze nepochádzali z rodinných peňazí, zvlášť ak manželka žalobcu následne uviedla, že sa vyjadrovať nebude, nakoľko v tej dobe pracovala a k veci by vedel vyjadriť manžel. Záver žalovaného o tom, že manželka žalobcu pri konfrontácii uviedla, že peniaze neboli rodinného pôvodu, je špekulatívny a nemá oporu v predložených dôkazoch. Rovnako tak závery žalovaného o tom, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o pôvode vložených peňazí do spoločnosti GAL CONSULTING sú nedôvodné, nakoľko v konaní žalobca nebol povinný preukazovať z čoho vložil prostriedky v sume 20.000,- eur do spoločnosti GAL CONSULTING, ale naopak žalovaný mal preukázať, že išlo o jeho prostriedky, ktoré si vybral zo svojej spoločnosti REAL STAV. Žalovaného obrana spočíva na tvrdení, že sumu 20.000,- eur, ktorú vybral dňa 19.03.2012 zo svojej spoločnosti, odovzdal žalobcovi a tento ich prostredníctvom manželky dňa 21.03.2012 vložil do spoločnosti GAL CONSULTING. Uvedenú skutočnosť však nemá preukázanú reálnym dokladom, žiadnou svedeckou výpoveďou, a teda zostáva v rovine nepotvrdenej skutočnosti. Žalobca žalovaného tvrdenia poprel, pričom nie je povinnosťou žalobcu preukazovať žalovanému a ani OČTK presne svoje finančné operácie tak, aby boli uspokojené potreby žalovaného. Odvolací súd má za to, že ani doklady o vklade strojov do spoločnosti GAL CONSULTING nepreukazujú tvrdenia žalovaného, nakoľko tieto sú založené na tvrdení, že žalobca a žalovaný spolu mali investovať do spoločného podniku, avšak žalovaný nepreukázal existenciu takejto dohody. Bez ohľadu na uvedené, najpodstatnejšou okolnosťou je, že žalobca poprel, že by išlo o prostriedky z vrátenej pôžičky. Ďalej žalobca uviedol vlastné tvrdenia o pôvode vložených prostriedkov, k čomu predložil aj príslušný doklad (výber z roku 2011). V takomto prípade nastúpilo dôkazné bremeno žalovaného, ktorý mal ďalším dôkazom preukázať, že skutočne išlo o jeho prostriedky, ktorými splatil pôžičku. Špekulatívne úvahy žalovaného o tom, že žalobca nemohol mať tieto prostriedky s ohľadom na výdavky (2x auto, pôžička, vklad), nemôžu zmeniť dôkaznú situáciu v jeho prospech. Odvolací súd konštatuje, že ani z konfrontácie medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 17.12.2015 neplynú také okolnosti, ktoré by svedčili o úhrade dlhu žalovaným tak, ako tvrdí. Odvolací súd konštatuje, že zo zápisnice z konfrontácie z 17.12.2015 mal preukázané, že žalovaný (napriek svojim tvrdeniam v tomto konaní) uviedol, že: „ja si myslím, že to boli asi peniaze, ktoré som vrátil“. Tu odvolací súd poznamenáva, že ani konfrontácia žalobcu, žalovaného a manželky žalobcu nepreukazuje tvrdenia žalovaného, a jeho závery sú v rovine nepotvrdených skutočností. Odvolací súd ďalej konštatuje, že žalobca na pojednávaní dňa 26.08.2021 výslovne poprel skutočnosti ohľadne kúpy

BMW (fotodokumentácia č.l. 308), pričom uviedol, že išlo o vozidlo spoločnosti 8G s.r.o. (sídlo Bratislava, čomu zodpovedá ŠPZ), ktoré bolo kupované v roku 2012 a zaplatené z účtu spoločnosti 8G s.r.o. Kúpnu zmluvu predložil na pojednávaní. Uvedené skutočnosti spolu s výpisom z účtu (ktorým vybral peniaze v roku 2011) preukazujú tvrdenia žalobcu a spochybňujú tvrdenia žalovaného. Žalovaný síce poprel tvrdenia žalobcu, avšak na podporu svojich tvrdení nepredložil taký dôkaz, ktorý by ich preukázal. Ak žalobca následne v roku 2013 vyzval SMS správami opakovane žalovaného na úhradu dlhu, ktorú tento nevykonával a v SMS správach žalovaný nijako svoj dlh nerozporoval, tak potom SMS správy z roku 2013 preukazujú existenciu dlhu z pôžičky, ako aj to že ju žalovaný neuhradil. Obsah správ preukazuje, že žalovaný si bol vedomý svojho dlhu (žalobca napísal: potrebujem vrátiť 20,- € - SMS zo dňa 06.06.2013 č.l. 8) a spôsob vyjadrovania žalovaného (ahoj Vladko, vybavím prednostne SMS zo dňa 13.06.2013 č.l.10). Žalovaný v konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval iný význam správ z roku 2013 napriek svojim tvrdeniam o vytrhnutí a pozmenení SMS správ. Žalovaný síce tvrdil pozmenenie správ v roku 2013, avšak presne nešpecifikoval v čom bolo pozmenenie správ. K tvrdeniam žalovaného o SMS z roku 2014 odvolací súd uvádza, že tieto nie sú spôsobilé preukázať iný stav v konaní v podobe splatenia pôžičky. Ide o SMS správy, ktoré boli realizované viac ako 8 mesiacov po prvotnej komunikácii medzi žalobcom a žalovaným ohľadne splatenia dlhu, pričom ide evidentne komunikáciu ohľadne úplne iného problému, ktorá začína dňa 19.03.2014 s otázkou: „Vladko, čo si vybavil?“ (č.l. 293), v ktorej si následne strany sporu riešia problém nesúvisiaci s prejednávanou vecou v období do 03.04.2014 (č.l. 289-292). Až následne dňa 05.07.2014 je opätovná výzva žalobcu na splatenie dlhu (č.l. 293). Uvedená SMS komunikácia žiadnym spôsobom nepreukazuje dôvodnosť tvrdení žalovaného o úhrade dlhu, prípadne o pozmeňovaní predloženej SMS komunikácie.

22. Odvolací súd uvádza k námietke žalovaného o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie, že si sporové strany chceli ponechať podiel v spoločnosti SATES MORAVA, pričom išlo o spoločnosť GAL CONSULTING, v dôsledku čoho bola nesprávne vyhodnotená príčinná súvislosť, že ani táto nie je dôvodná. Súd prvej inštancie síce nesprávne uviedol spoločnosť SATES MORAVA a správne mala byť uvedená spoločnosť GAL CONSULTING, avšak uvedené nepreukazuje splnenie dlhu žalovaným, s ohľadom na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku, a teda že žalobca poprel, že by išlo o prostriedky vrátené z pôžičky (s uvedením pôvodu prostriedkov) a samotné vyjadrenie žalovaného pri konfrontácii („ja si myslím....“).

23. K námietkam žalovaného, že sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal s rozhodnutiami OČTK, odvolací súd uvádza, že uvedené bol jedným z dôvodov na nariadenie pojednávania a zopakovanie dokazovania, pričom však uvedený postup nemení nič na vecnej správnej napadnutého rozsudku. Odvolací súd konštatuje, že nie je viazaný odôvodnením rozhodnutí OČTK v tejto veci. Súčasne je si potrebné uvedomiť, že OČTK rozhodovali v rámci trestného stíhania postupom uvedeným v ods. 16 tohto odôvodnenia, ktorý je zásadne rozdielny od postupu súdu v civilnom sporovom konaní (ods. 17 tohto odôvodnenia), a preto aj závery súdu v civilnom sporovom konaní môžu byť zásadne rozdielne od záverov OČTK, tak ako v prejednávanej veci. OČTK konali vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona. Vec skončili zastavením podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, nakoľko uzavreli, že skutok nie je trestným činom. V odôvodnení záverom OČTK uviedli, že „V danom prípade do spisu zdokumentované dôkazy neposkytujú spoľahlivý podklad pre vyvodenie záveru o vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, E. F. za trestný čin podvodu, teda, že by E. F. v súvislosti s prijatím finančných prostriedkov 20.000,- € od A. C. dňa 21.10.2011 uviedol tohto do omylu a spôsobil tak na jeho majetku škodu. Nesplnenie povinnosti účastníka záväzkovo právneho vzťahu splniť svoj záväzok včas a riadne vyvoláva komplex právnych následkov, ktoré upravujú predovšetkým normy súkromného práva. Nastúpenie trestnoprávnej zodpovednosti bez zistenia ďalších okolností predvídaných skutkovou podstatou toho ktorého trestného činu však medzi ne primárne nepatrí.“ Uvedený záver znamená, že neboli splnené podmienky pre trestné stíhanie, pričom však uvedené neznamená, že žalovaný nemôže byť zaviazaný na zaplatenie dlžnej sumy v civilnom konaní, tak ako tomu je v tomto prípade. Rovnako tak úvahy OČTK o možnom splatení pôžičky nie sú v civilnom sporovom konaní pre súd záväzné, pričom s ohľadom na vykonané dokazovanie pred odvolacím súdom, má tento za to, že splatenie pôžičky preukázané nebolo.

24. Odvolací súd k námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne hodnotil účasť žalobcu v spoločnosti REAL STAV je nepodstatná pre posúdenie veci, nakoľko nemá právny význam pre konanie. Námietka žalovaného o tom, že súd vedel z jeho výpovede o vložení prostriedkov do spoločnosti GAL CONSULTING, a teda prijal nesprávny záver, že nemá písomný doklad o vrátení

prostriedkov, keďže tento nepotreboval je rovnako nesprávna. Súd prvej inštancie v danom prípade správne uzavrel, že žalovaný nepreukázal úhradu žalovanej sumy žalobcovi. Tvrdenia a dôkazy, ktoré žalovaný v konaní vykonal (predložil), po vyhodnotení vo svojej vzájomnej súvislosti netvorí taký súbor tvrdení a dôkazov, ktoré by preukázali tvrdenia žalovaného o úhrade dlžnej sumy. Neobstojí jeho tvrdenie, že nepotreboval písomné potvrdenie o splatení pôžičky, zvlášť ak táto bola v sume 20.000,- eur. Každý kto inému odovzdá 20.000,- eur bez akéhokoľvek potvrdenia (dokladu), si musí byť vedomý, že túto skutočnosť v prípade súdneho (iného) konania, nemusí byť schopný preukázať. Žalovaný ako osoba práva znalá s titulom doktor práv, čo súčasne preukazuje aj postup a vyjadrenia pri konfrontáciách pred OČTK, si musel byť uvedenej skutočnosti vedomý tiež. Preto žalovaný neunesol dôkazné bremeno o vrátení tejto sumy a odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Na veci nič nezmenia ani nadbytočné závery súdu prvej inštancie pri hodnotení úmyslu žalobcu pri podaní žaloby, prípadne podané trestné oznámenia. Bez vplyvu na konanie sú aj tvrdenia žalovaného o činnosti žalobcu v spoločnosti BCI, nakoľko tieto nie sú predmetom konania a nemôžu preukázať úhradu žalovanej pohľadávky. Bezpredmetné sú aj námietky smerujúce proti spôsobu vykonávania právneho zastúpenia žalobcu, nakoľko toto nespadá do posudzovania právomoci súdu v prejednávanej veci. Súčasne je si potrebné uvedomiť, že žalovaný opakovane v konaní tak pri žalobcovi (vydieranie, klamanie), ako aj pri právnom zástupcovi žalobcu (predkladanie pozmeňovaných listín) uviedol porušovanie zákona, ktoré však riadne nepreukázal. Námietky, ktoré napádali postup súdu prvej inštancie pred vydaním v poradí prvého rozsudku, sú nedôvodné, nakoľko o tých bolo rozhodnuté prvým zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu a nemôžu byť v súčasnosti predmetom posudzovania vo vzťahu k poradí druhému rozsudku.

25. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konštatuje, že táto nie je dôvodná. Súd prvej inštancie umožňoval žalovanému realizovať všetky jeho procesné práva v plnej miere. Po zrušení prvého prvoinštančného rozsudku vo veci, nariadil pojednávanie na 17.05.2021, uviedol svoj názor na vec, následne odročil pojednávanie na 26.08.2021 a žalovanému dal možnosť doplniť dôkazy tak, aby preukázal svoje tvrdenia. Následne aj na pojednávaní dňa 26.08.2021 tieto dôkazy vykonal a po vyjadrení sporových strán vo veci rozhodol. Odvolací súd preskúmaním veci nezistil takú procesnú vadu, pre ktorú by bolo nevyhnutné zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie, pričom skutočnosť, že sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného, resp. že dospel k niektorým nesprávnym skutkovým zisteniam, takýmito dôvodmi nie sú, zvlášť ak bolo zopakované dokazovanie pred odvolacím súdom. K námietke, že neboli vykonané navrhované dôkazy odvolací súd uvádza, že táto tiež nie je dôvodná, nakoľko súd prvej inštancie dôkazy vykonal, len sa s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, pričom uvedený nedostatok bol odstránený v odvolacom konaní. Odvolací súd je súčasne toho názoru, že súd prvej inštancie dospel k podstatným správnym skutkovým zisteniam o poskytnutí pôžičky a jej nevrátení žalovaným a tieto aj správne právne posúdil.

26. K označenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/125/2018 zo dňa 26.03.2019 a sp.zn. 7Cdo/1/2018 zo dňa 21.03.2018, odvolací súd uvádza, že v tomto konaní nedošlo k zmene právneho posúdenia, pričom v konaní bolo vykonané pojednávanie, a teda ak by aj zmena právneho posúdenia bola vykonaná, tak takýto postup by bol súladný so zákonom. K uzneseniu sp.zn. 1Obdo/61/2017 zo dňa 20.03.2018 odvolací súd uvádza, že s jeho závermi sa stotožňuje, a preto v rámci odvolacieho konania vykonal pojednávanie, zopakoval dokazovanie a podrobne sa vysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného. Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/180/2018 zo dňa 29.11.2018 má odvolací súd za to, že ide o skutkovo a právne odlišnú situáciu (určenie výživného), v ktorej bolo odvolacím súdom posudzované odvolanie otca (ktoré nebolo podané), pričom odvolanie podala matka, a to proti iným výrokom. Súčasne odvolací súd sa v označenej veci sp.zn. 21CoP/25/2017 v rámci rozhodnutia zaoberal inou ako prejednávanou vecou, a to zvýšením výživného ohľadom maloletej U., zatiaľ čo predmetom daného konania je úprava starostlivosti k maloletým deťom J., Z., L., O. a L.

27. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a odvolanie žalovaného a dôvody v ňom uvedené neboli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd tak postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Pri rozhodovaní o trovách konania

súd prvej inštancie správne rozhodol podľa zásady úspechu v spore a nároku na náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu úspešnému žalobcovi.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C.s.p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C.s.p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C.sp.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C.s.p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C.s.p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C.sp.).